

Het nieuwe Archiefdecreet doorgelicht

Het decreet betreffende de bestuurlijk-administratieve archiefwerking

Het Archiefdecreet van 9 juli 2010 heeft een vrij lange voorgeschiedenis. De aanzet was dubbel. Allereerst was er het Cultureel-Erfgoeddecreet van 2007-2008, dat een regeling bevatte voor de privaatrechtelijke archieven. Daarnaast was er vanuit de beroepsvereniging van de archivariissen binnen de VVBAD (Vlaamse Vereniging voor Bibliotheek, Archief & Documentatie vzw) al jarenlang de vraag aan de politieke wereld om ook de publiekrechtelijke archieven decretaal te onderbouwen, dit onder meer met het oog op het creëren van een sluitend publiekrechtelijk archiefnet.

In dit archiefnet zouden alle publieke documenten een goed onderkomen moeten vinden, degelijk beheerd worden en gemakkelijk raadpleegbaar zijn. Het kabinet Cultuur en de toenmalige minister vroegen de VVBAD dan maar zelf een 'proeve van decreet' uit te werken en concrete voorstellen te formuleren. Vanuit het Intern Verzelfstandigd Agentschap (IVA) Kunsten en Erfgoed – Afdeling Erfgoed werd een studieopdracht 'Proeve voor een Vlaams Archiefdecreet met het oog op de noodzakelijke wetgevende initiatieven voor een coherent archiefbeleid in Vlaanderen' uitgeschreven waar de VVBAD op intekende en die haar ook op 3 juli 2007 formeel werd toegewezen.

De VVBAD kon een projectmedewerkster in dienst nemen die de opdracht uitvoerde in nauwe samenwerking met een stuur- en begeleidingsgroep. Daarin waren alle betrokken Vlaamse archiefniveaus vertegenwoordigd. De bestaande archiefregelgeving werd grondig in kaart gebracht. Alle archiefgeledingen en archiefniveaus werden bevraagd naar de concrete wensen voor een archiefdecreet. Enkel het Rijksarchief wenste hieraan uitdrukkelijk niet deel te nemen. Er werd uiteindelijk een effectief voorstel voor een decreettekst uitgeschreven met de bijhorende toelichtingen. Na de oplevering van de studieopdracht op 15 januari 2008 dacht de VVBAD-stuur- en begeleidingsgroep verder na over de problematiek. Ze trachtte nog een aantal onduidelijkheden en hangende problemen uit te klaren die wegens tijdsdruk

Johan Vannieuwenhuyse
Voorzitter VVBAD vzw
Archivaris Provincie West-Vlaanderen

niet opgelost waren. Het geoptimaliseerde voorstel voor een decreettekst werd uiteindelijk gepubliceerd in de VVBAD-reeks 'Archiefkunde'¹.

Daarnaast had de Vlaamse regering in september 2007 reeds de beslissing genomen om een Archiefdecreet voor te bereiden. Er werd een politiek-ambtelijke werkgroep opgericht, voorgezeten door de minister van Bestuurszaken en aangevuld met de kabinetten Binnenlands Bestuur en Cultuur, met de Coördinerende Archiefdienst van het departement Bestuurszaken van de Vlaamse overheid en andere geïnteresseerde kabinetten. In het kader van deze werkgroep werd een uitvoerige reguleringsimpactanalyse (RIA) opgemaakt. Een grondige omgevingsanalyse legde acht probleemvelden vast. Voor elk van deze problemen werden opties geformuleerd en onderzocht op hun baten en effecten. Bij elk probleemveld werd de optie die de 'proeve' van de VVBAD voorstelde, meegenomen en vergeleken met andere opties.

De representatieve organen van de provinciale en lokale besturen, de Vereniging van Vlaamse Provincies (VVP vzw), de Vlaamse Vereniging van Steden en Gemeenten (VMSG vzw) en de Vlaamse Vereniging van Polders en Wateringen (VVPW vzw) werden in een vroeg stadium geraadpleegd, waarna een eerste voorontwerp van Archiefdecreet goedgekeurd werd door de Vlaamse regering op 8 mei

2009. Daarna zijn er formele adviezen opgevraagd bij de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken (VLABEST), de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media (SARC), de Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer en de Raad van State.² Gezamenlijk hebben de VVBAD, de VVP en de VWSG eind 2009 de betrokken ministers nog eens spontaan geadviseerd inzake het voorontwerp en aangedrongen op een spoedige finalisering.

Alle vragen en opmerkingen werden zoveel mogelijk verwerkt in de uiteindelijke tekst, die door de Vlaamse regering op 30 april 2010 definitief goedgekeurd werd. Op 30 juni 2010 heeft dan het Vlaams Parlement het Archiefdecreet aangenomen: voor de gewestaangelegenheden stemden 58 leden voor en onthielden 5 leden zich; voor de gemeenschapsaangelegenheden stemden 60 leden voor en onthielden 5 leden zich.

Na bekrachtiging door de Vlaamse regering verscheen het decreet in het *Belgisch Staatsblad* van 5 augustus 2010 blz. 50321-50324 (Nederlandstalige versie) en blz. 50324-50327 (Franstalige versie) waardoor het in voege trad.

Het Waals Gewest (6 december 2001³) en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (19 maart 2009⁴) hebben de bevoegdheden inzake archief, die door de staatshervormingen toegekend zijn, reeds eerder opgenomen voor wat de eigen gewestinstellingen betreft.

Krachtlijnen van het Archiefdecreet

De **doelstellingen** zijn breeduit beschreven in een Memorie van Toelichting, deel I, hoofdstuk 2. Samengevat wil het decreet:

- eenduidig de archiefzorg of de bestuurlijke verantwoordelijkheid voor het archiefbeheer toe wijzen (in artikels 5 en 6);
- het archiefbeheer of de praktische uitvoering van de archiefzorg kwaliteitsvol organiseren (in artikel 5 § 2 en artikels 7, 8 en 9);
- ondersteuning aanbieden voor archiefzorg en archiefbeheer (in artikel 10);
- de selectie en vernietiging van archiefdocumenten sluitend regelen (in artikels 11 en 12);
- de toegang tot archiefdocumenten realiseren (in artikels 13, 14 en 15);
- een centrale en structurele ontsluiting van archiefdocumenten opzetten (in artikel 16).

Voor het **toepassingsgebied** zijn de bestuurinstanties van het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur in artikel 4 grotendeels overgenomen en nog aangevuld met de administratieve rechtscolleges en de verenigingen zonder winstoogmerk beheerd door de Vlaamse

Gemeenschap. De instanties waarop het Archiefdecreet van toepassing is, worden *nominatim* opgelijst en gezamenlijk onder de noemer 'zorgdrager' geplaatst.

De Memorie van Toelichting gaat uitgebreid in op het advies van de Raad van State omtrent de **bevoegdheidsverdeling inzake het archiefwezen** (Deel I, Hoofdstuk 3). Dat advies komt erop neer dat gemeenschappen en gewesten bevoegd zijn voor het semistatisch archief van de zorgdragers en het statische archief van de Vlaamse overheid, de administratieve rechtscolleges, de polders en de wateringen; de federale overheid is bevoegd voor het statische archief van gemeenten en provincies en van de instellingen die aan hun controle of administratief toezicht onderworpen zijn (zoals bijvoorbeeld OCMW's en kerkfabrieken).

Het advies van de Raad van State vertrekt van een bepaalde interpretatie van de parlementaire besprekingen naar aanleiding van de verschillende staatshervormingen. Die kunnen echter ook anders gelezen worden. De wetgever had eigenlijk enkel de bedoeling de werking van het Rijksarchief als een federale bevoegdheid aan te houden zodat het niet bedreigd zou worden door opsplitsing. De Archiefwet zelf opteert niet voor volledig centrale bewaring en ontsluiting van statische archieven. Ze stelt immers de gemeenten vrij van overbrengingsplicht. De Memorie van Toelichting bij het voorontwerp tot de bijzondere wet van 13 juli 2001 stelt uitdrukkelijk dat het opstellen van de regels inzake het bewaren van provinciale of gemeentelijke documenten in een provinciaal of gemeentelijk archief tot de overgedragen organieke regelgeving behoort. Door de bevoegdheden over de semistatische en statische archieven te verdelen, kan geen samenhangend archiefbeleid gevoerd worden en dreigt de organische eenheid (structuurbegin-sel) van de archieven verloren te gaan. Ten slotte voorziet de bijzondere wet van 8 augustus 1980 in artikel 10 de mogelijkheid van bevoegdheidsoverschrijding, wanneer deze nodig is om de eigen gewest- of gemeenschapsbevoegdheid te kunnen uitoefenen: (1) de overschrijding moet noodzakelijk zijn, (2) ze moet een gedifferentieerde aanpak toelaten en (3) er mag slechts een geringe weerslag zijn op de in het geding zijnde federale bevoegdheid.

Aan de drie voorwaarden is voldaan: (1) de Vlaamse decreetgever moet voor alle archieven van de instellingen waarvoor hij organiek bevoegd is ongeacht hun situatie kunnen optreden om een coherent en samenhangend beleid te voeren; (2) de Vlaamse archiefnormering kan betere garanties bieden voor de bewaring en ontsluiting van archiefdocumenten in de eigen organieke instellingen, zonder zelfs afbreuk te doen aan de federale minimumnormen; (3) de overschrijding raakt de organisatie van het Rijksarchief en het Provinciearchief in de Provinciën niet, en evenmin de bevoegdheid van de federale wetgever over diens instellingen; ook de federale minimumnormen voor de archiefdocumenten bij de gedecentraliseerde instellingen worden niet aangetast.

Artikelsgewijze bespreking Archiefdecreet

Met **artikel 1** is ervoor geopteerd de gemeenschaps- en gewestaspecten van archiefzorg en archiefbeheer in één decreet te vatten.

Het **artikel 2** geeft het decreet de verkorte titel 'Archiefdecreet van 9 jul 2010'.

In **artikel 3** zijn een aantal essentiële begrippen gedefinieerd: 'archiefzorg' is de bestuurlijke verantwoordelijkheid voor het archiefbeheer (door het voorzien van de nodige infrastructuur, financiële en personele middelen); 'archiefbeheer' is de praktische uitvoering van de archiefzorg (door het organiseren van archiefvorming, ontsluiten, toegankelijk maken, vernietigen of bewaren en beschikbaar stellen); 'archiefdocumenten' is op de klassieke wijze gedefinieerd en betreft alle dragers (ook digitale) en alle levensfasen van de documenten; een 'selectielijst' bevat categorieën van archiefdocumenten en hun eindbestemming (na administratieve-juridische bewaartermijn bewaren of vernietigen).

Het **artikel 4** omschrijft het toepassingsgebied van het Archiefdecreet.

Met **artikel 5** wordt de archiefzorg expliciet aan de zorgdragers toegewezen. Voor meer concrete toewijzingen wordt doorverwezen naar de organieke decreten en wetten of interne regelgevingen. De zorgdrager is gehouden de archiefdocumenten in goede, geordende en toegankelijke staat te brengen en te bewaren. Het definiëren van 'goede, geordende en toegankelijke staat' zal gebeuren bij uitvoeringsbesluit. In de Memorie van Toelichting wordt in afwachting van het uitvoeringsbesluit gesteld dat 'goede' betrekking heeft op veilige materiële opberging, 'geordende' op het gerangschikt zijn zodat de archiefdocumenten terugvindbaar zijn en 'toegankelijke' op de raadpleegbaarheid. Archiefdocumenten behoren tot het openbaar domein; ze zijn dan ook niet verhandelbaar en niet zomaar vernietigbaar.

Het **artikel 6** bevat voorschriften omtrent de bestemming van archiefdocumenten van opgeheven, samengevoegde of opgesplitste zorgdragers.

In **artikel 7** worden criteria vastgelegd voor kwalitatief archiefbeheer. Deze hebben betrekking op: de procedures om de archiefdocumenten in goede, geordende en toegankelijke staat te brengen en te bewaren; de ontsluiting in openbare staten; de ontsluiting in openbare staten van archiefdocumenten ontvangen van derden; de deskundigheid van de uitvoerders van het archiefbeheer; de toepassing van de deontologische code door de uitvoerders van het archiefbeheer. Voor nadere bepalingen in verband met de criteria wordt doorverwezen naar een uitvoeringsbesluit.

Samenwerking tussen zorgdragers voor het archiefbeheer wordt mogelijk gemaakt met **artikel 8**.

Het **artikel 9** plaatst het toezicht op de naleving van het decreet in het kader van het algemeen bestuurlijk toezicht (art. 245-252 van het Provinciedecreet; art. 252-260 van het Gemeentedecreet; art. 254-263 van het OCMW-decreet; art. 57-62 Decreet erkende erediensten) en voegt er de mogelijkheid aan toe dat de Vlaamse regering een externe audit uitvoert. De werking, de financiering en de periodiciteit van de audit zullen bij uitvoeringsbesluit gespecificeerd worden. Het gehele artikel 9 is uitdrukkelijk nog niet in voege getreden met de publicatie in het *Belgisch Staatsblad*.

Artikel 10 voorziet ondersteuning van de zorgdragers bij de uitoefening van de archiefzorg en het archiefbeheer. Deze ondersteuning zal zich toespitsen op de omkadering van de selectiecommissies en de samenhang van de selectielijsten, het beheer van het centraal register van permanent te bewaren archiefdocumenten, de praktijkontwikkeling (op basis van evaluatie en toegepast onderzoek) en de praktijkondersteuning (op het vlak van informatie, documentatie en deskundigheidsbevordering inzake archiefbeheer). De Memorie van Toelichting koppelt de ondersteuning aan een op te richten steunpunt voor bestuurlijk-administratieve archiefwerking, los van het bestaande steunpunt voor cultureel erfgoed. Wel kan het nieuwe steunpunt allerlei samenwerkingsverbanden opzetten om op die manier optimaal gebruik te maken van de reeds aanwezige expertise in het werkveld.

De selectie wordt structureel uitgebouwd in **artikel 11**. De Vlaamse regering stelt per bestuursniveau selectiecommissies samen die generieke en algemene selectielijsten samenstellen; de zorgdragers kunnen steeds een aanvullende en specifiekere selectielijst voorleggen aan deze commissies. Bij het ontwerpen van selectielijsten dient rekening gehouden te worden met de taken van de zorgdragers, de verhouding van de zorgdragers met andere binnen en buiten eenzelfde bestuursniveau, de culturele betekenis van de archiefdocumenten, en de informatieve, juridische of wetenschappelijke waarde ervan. Er moet bij de lijsten steeds een verantwoording gevoegd worden. De Vlaamse regering bekrachtigt de selectielijsten en maakt ze bekend. Een uitvoeringsbesluit zal nadere bepalingen vastleggen inzake de selectielijsten, de samenstelling en de werking van de selectiecommissies, en de vergoedingen voor de leden ervan.

Het **artikel 12** laat de zorgdragers toe archiefdocumenten te vernietigen volgens de bepalingen in de selectielijsten. De zorgdragers moeten van elke vernietiging een gedateerde verklaring bijhouden over welke archiefdocumenten vernietigd werden en op grond waarvan. Deze verklaringen zijn openbaar.

Artikel 13 maakt alle archiefdocumenten van meer dan 30 jaar oud automatisch openbaar en toegankelijk. De belangvereiste en de uitzonderingsgronden voorzien in het decreet betreffende de openbaarheid van bestuur vervallen na die termijn. Kunnen enkel nog na 30 jaar aan de openbaarmaking onttrokken worden: archiefdocumenten die afbreuk doen aan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, die als vertrouwelijk bestempelde informatie bevatten door een derde verstrekt zonder dat deze daartoe verplicht was, en die commerciële of industriële informatie met een economisch belang bevatten – tenzij in elk van die drie gevallen de betrokkenen met de openbaarmaking instemmen – en archiefdocumenten met een vertrouwelijk karakter inzake internationale betrekkingen.

De toegang tot archiefdocumenten wordt met het zeer uitgebreide **artikel 14** nog breder voor wetenschappelijke doeleinden. Daartoe richt een aanvrager zich schriftelijk, elektronisch of persoonlijk tot de betrokken zorgdrager en deelt zijn identiteit mee, vermeldt de te raadplegen documenten en levert bewijs van zijn wetenschappelijke doeleinden en onderzoeksmethoden. De beslissing over de aanvraag wordt afgetoetst aan zeven welbepaalde criteria: het wetenschappelijk karakter van de onderzoeksmethode, de wetenschappelijke meerwaarde van de doeleinden, de mogelijkheid voor de zorgdrager de ongepubliceerde onderzoeksresultaten in te kijken, de mate van de verspreiding van de onderzoeksresultaten, de wijze waarop gevoelige gegevens verwerkt worden, de wijze waarop persoonsgegevens anoniem gemaakt worden en de mate waarin afbreuk gedaan wordt aan de regelgevende beperkingen inzake openbaarheid van bestuur. De beslissingen over de aanvragen worden genomen door de voorzitter, de griffier, de secretaris of de leidende ambtenaar. De toegang kan geweigerd worden wanneer archiefdocumenten onderhevig zijn aan geheimhoudingsbepalingen, vrijwillig door derden verstrekte informatie bevatten die uitdrukkelijk als vertrouwelijk bestempeld is, vertrouwelijke commerciële of industriële informatie bevatten met economisch belang of nog contractueel verworven zijn met een clause over de tijdelijke geheimhouding.

Het **artikel 15** schrijft de kosteloze raadpleging van archiefdocumenten voor; enkel voor de overhandiging van afschriften kan een redelijke vergoeding gevraagd worden.

Artikel 16 creëert een centraal geautomatiseerd register van permanent te bewaren archiefdocumenten met het oog op actieve openbaarheid en de wetenschappelijke valorisatie. De gegevensinvoer, het beheer en de werking van het register zullen met een uitvoeringsbesluit verder geregeld worden.

In **artikel 17** is een overgangsbepaling opgenomen inzake de selectielijsten. De op basis van de federale Archiefwet goedgekeurde lijsten kunnen verder door de zorgdragers gebruikt worden tot ze vervangen zijn door decretaal vastgelegde selectielijsten (zie artikel 11 van het Archiefdecreet).

Artikel 18 bevat de bepaling dat het gehele Archiefdecreet onmiddellijk in werking treedt op de dag van publicatie in het *Belgisch Staatsblad*. Enkel het artikel 9 over de externe audit treedt pas in werking op een door de Vlaamse regering vast te leggen datum.

Vlaamse decreetgeving en de federale Archiefwet

In het *Belgisch Staatsblad* van 19 mei 2009 verscheen de 'Wet houdende diverse bepalingen' met onder Titel 9, Hoofdstuk 3, Afdeling 2, artikels 126 tot 132 'wijziging van de Archiefwet van 24 juni 1955'. De wijzigingen omvatten enkele terminologische aanpassingen, de inkorting van de termijnen van overbrenging van archiefdocumenten naar het Rijksarchief, openbaarheid en raadpleegbaarheid van 100 naar 30 jaar, en de creatie van een kader om met uitvoeringsbesluiten de kwaliteitseisen, de voorwaarden voor raadpleegbaarheid en het toezicht op alle openbare archieven uit te werken.

Het Archiefdecreet en de Archiefwet zitten voor een aantal punten op dezelfde lijn

Vooreerst hanteren zij eenzelfde terminologie, wat een vergelijking van de regelgeving toelaat.

Beiden initiëren het begrip 'goede, geordende en toegankelijke staat'. Het Archiefdecreet moet deze staat nog nader specificeren maar legt in artikel 7 toch al criteria vast waaraan het archiefbeheer moet beantwoorden en geeft in de Memorie van Toelichting een eerste definiëring; de Archiefwet moet deze staat nog volledig omschrijven.

Ze bevatten alle twee bepalingen over openbaarheid en toegankelijkheid en hanteren grosso modo eenzelfde termijn, namelijk 30 jaar na opmaak of ontvangst van archiefdocumenten.

Daarnaast zijn er een aantal tegenspraken

In het toepassingsgebied houdt de Archiefwet (artikel 1) vast aan de verplichting voor de provincies om hun archieven naar het Rijksarchief over te brengen, terwijl zij organiek door Vlaanderen geregeld worden en derhalve ook in het Archiefdecreet eenduidig meegenomen zijn. Toen op 28 februari 2007 het wetsvoorstel Destexhe verscheen, dat aan de basis ligt van de huidige 'wijziging van de Archiefwet' werd deze tegenspraak reeds opgemerkt en op 29 maart 2007 dienden Lionel Vandenberghe, Jacinta De Roeck, Fauzaya Talhaoui en Dany Vandenbossche een amendement op

het wetsvoorstel⁵ in, dat de verplichte overbrenging naar het Rijksarchief beperkte tot de archieven van de federale overheid in de enge zin: gewesten, gemeenschappen, provincies en gemeenten moeten wel archiefdocumenten 'kunnen' overbrengen maar mogen er niet toe worden verplicht. De wetgever heeft gemeend deze aanpassing aan de staatshervormingen niet te moeten volgen.

Nog in het toepassingsgebied van de Archiefwet (artikel 1) worden de archieven van personen en privaatrechtelijke vennootschappen of verenigingen uitdrukkelijk meegenomen. Hiermee wordt verwarring en concurrentie ingebouwd met de grote op het Cultureel-erfgoeddecreet erkende en georganiseerde privaatrechtelijke archiefinstellingen: ADVN (Archief-, Documentatie- en Onderzoekscentrum voor het Vlaams-nationalisme), Amsab – Instituut voor Sociale Geschiedenis, Kadoc – Documentatie- en Onderzoekscentrum voor Religie, Cultuur en Samenleving en Liberaal Archief. Zij hebben juist bewaring, beheer en ontsluiting in deze archiefsectoren als kerntaken.

Het Archiefdecreet (artikels 11 en 12) voorziet in een structurele uitbouw van selectie en vernietiging per bestuursniveau en met inbreng van alle betrokkenen, terwijl de Archiefwet (artikel 5) vasthoudt aan de centrale aanpak van de vernietiging van archiefdocumenten bij alle openbare besturen en deze uitsluitend toevertrouwd aan de algemeen rijksarchivaris of zijn gemachtigden.

Het Archiefdecreet (artikel 9) brengt het toezicht op de archiefdocumenten van openbare besturen onder bij het algemeen bestuurlijk toezicht, zo nodig aangevuld met een audit, terwijl de Archiefwet (artikel 6) opnieuw vasthoudt aan de centrale aanpak en het toezicht bij uitsluiting toewijst aan de algemeen rijksarchivaris of zijn gemachtigden.

Besluit

Met het Archiefdecreet neemt Vlaanderen de volle bevoegdheid op, haar toegekend door de staatshervormingen, en wenst het archiefzorg en archiefbeheer op een moderne, sluitende en samenhangende manier bij alle publiekrechtelijke besturen in te voeren.

Er is geopteerd voor een decentrale aanpak, waarbij elk openbaar bestuur de verantwoordelijkheid moet opnemen voor de zorg voor en het beheer van de eigen archiefdocumenten. De Archiefwet heeft nu al gedurende meer dan 50 jaar bewezen dat een centrale aanpak niet realistisch is en geen totaaloplossing voor het volledige openbare archiefwezen van hoog tot laag kan bieden.

In het verlengde van de bestuurlijke tijdsgeest zal het Rijksarchief moeten afstappen van de federale voorgedij en toelaten dat Vlaanderen zijn bevoegdheid inzake het publieke archiefwezen implementeert. Het Rijksarchief zal

zich moeten concentreren op de eigen federale archieven, net zoals de andere niveaus zich concentreren op de archieven van hun eigen niveau.

Alleszins zal er meer afstemming van Archiefdecreet en Archiefwet nodig zijn; nu blijven er al te veel radicale tegenspraken bestaan. Die afstemming zou moeten leiden naar een samenwerkingsakkoord – weliswaar met instandhouding van de basisdoelstellingen van responsabilisering en decentralisme uit het Archiefdecreet – liever dan te vervallen in achterhoedegevechten (bijvoorbeeld rond de archiefdocumenten van de gedeconcentreerde federale taken) of een ‘vechtscheiding’.

Een samenwerkingsakkoord zou een sluitende regeling tot stand kunnen brengen ter vrijwaring van het archivalisch patrimonium, en het administratieve en culturele belang ervan voor het Vlaamse én voor het federale niveau.

Noten

1. VANNIEUWENHUYSE J. (eindred.), *Naar een Vlaams publiekrechtelijk archiefdecreet* (Archiefkunde. Verhandelingen aansluitend bij 'Bibliotheek- & archiefgids', 11), Berchem, Vlaamse Vereniging voor Bibliotheek, Archief- en Documentatiewezen vzw, 2008, 107 blz.
2. Alle formele documenten zijn terug te vinden op <http://www2.vlaanderen.be/proces-en-informatiebeleid/ca/projectenArchiefdecreet.html> en op http://www.vlaamsparlement.be/Proteus5/resultaat.action?pContext=DVV_STUKKEN&pStukNr=547&selectId=1&groupingIds=1&groupValues=2009-2010
3. Belgisch Staatsblad 20 december 2001, 44167-44168.
4. Belgisch Staatsblad 26 maart 2009, 24255-24256.
5. Belgische Senaat. Zitting 2006-2007, 29 maart 2007. 3-2084/2, Wetsvoorstel tot wijziging van de Archiefwet van 24 juni 1955. Amendementen.

Het gaat er niet alleen om wat hij wil.

Het gaat erom hoe u hem hiervan voorziet.

Als informatiespecialist doet u meer dan alleen informatie verzamelen. Door eindgebruikers te voorzien van datgene dat zij nodig hebben, op het juiste moment en in de juiste vorm, helpt u hen betere professionals te worden.

Als 's werelds toonaangevende aanbieder van informatiediensten kan EBSCO u hierbij helpen. Wij doen dit door u toegang te bieden tot content van meer dan 79.000 uitgeverij en door u te ondersteunen met een team van getrainde professionals. Daarnaast besparen onze informatiebeheerssystemen u veel tijd, waardoor u zich kunt richten op uw eindgebruikers.

Hierdoor kunt u zich ervan verzekeren het juiste antwoord altijd bij de hand te hebben.

Neem vandaag contact met ons op!
mailnl@ebSCO.com
tel: +31 297 386 386

EBSCO

information to inspiration

ebSCO.com

Kwaliteitsinformatie • Beheer van bronnen • Toegang
Integratie • Consultatie